

PEST MEGYEI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

4.M. 778/2000/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság dr. Plecskó Gyula jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt *T. A-né felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság* (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) *alperes ellen illetménykülönbözet kifizetése iránt indított perében* meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.000,- (kettőezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet ennél a bíróságnál kell három példányban benyújtani, a Pest Megyei Bíróságnak címezve.

Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 251. §-ban, illetve a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, csak az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha a másodfokú bíróság megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s :

A bíróság a tárgyalás anyaga alapján a következő tényállást állapította meg.

A felperes 1993. április 1-től rendőrzászlósként dolgozott a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Sz-i Rendőrkapitányságának Közlekedésrendészeti Osztályán, mint baleseti vizsgáló.

A felperes a II. besorolási osztályba volt besorolva.

A felperes 2000. május 31-től nyugdíjas.

Az országos rendőrfőkapitány 2000. július 3-án kelt és hatályba lépett 23/2000. számú intézkedése szerint a rendőrség hivatásos állománya azon tagjainak, akiket tiszthelyettesi vagy zászlós illetmény-besorolással tiszti beosztásba neveztek ki és szolgálati feladataikat tiszti beosztásban teljesítik, kérelmükre az 1996. szeptember 1-jét követő időszakra illetménykülönbözetet kell megállapítani, ha az intézkedés hatályba lépésekor szolgálati viszonyban álltak.

A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest az 1996. szeptember 1. és 2000. május 31. közötti időszakra illetménykülönbözet és az illetménytől függő egyéb járandóságok különbözetének megfizetésére, 370.0000,- Ft összegben, valamint kamat fizetésére.

Hivatkozott arra, hogy tiszti beosztásban dolgozott, illetményét azonban csak a rendfokozatára figyelemmel állapították meg. az, hogy az országos rendőrfőkapitány intézkedése csak a szolgálati viszonyban állókra vonatkozik, a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Nem vitatta, hogy a felperes 1996. szeptember 1-től 2000. május 31-ig tiszti beosztásban teljesített szolgálatot, hivatkozott azonban az országos rendőrfőkapitány intézkedésében foglaltakra.

A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan:

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 100. § (1) bekezdés szerint a beosztási illetmény szempontjából a hivatásos állomány tiszti rendfokozatú tagjait az I., zászlósi rendfokozatú tagjait a II. besorolási osztályba kell sorolni.

A felperes a jogszabály szerint, rendfokozatának megfelelően, II. besorolási osztályba volt sorolva, s az ennek alapján őt megillető járandóságokat kifizették.

Az országos rendőrfőkapitány a jogszabályban előírtaknál magasabb illetményt biztosít a szolgálati viszonyban álló tiszti beosztású dolgozóknak, mivel azonban ez a kedvezmény nem jogszabályon alapul, a bíróság megítélése szerint az országos rendőrfőkapitány jogosult volt a kedvezmény feltételeit saját

hatáskörében megállapítani, így nem ütközik a hátrányos megkülönböztetés tilalmába, hogy az intézkedés csak a hatályba lépésekor szolgálati viszonyban állókra vonatkozik.

Ezért a bíróság elutasította a felperes keresetét.

Perköltség viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdés és a 12/1991. (IX. 29) IM rendelet 1. § (1) bekezdés b) pont alapján kötelezte a bíróság a peresztes felperest.

B u d a p e s t, 2001. május 28.

Dr. Kaas Johanna s.k.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Englert Ferencné és

Gúthy Csaba ülnökök helyett is

PEST MEGYEI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

8.Mf.22.287/2001/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a dr. Plecskó Gyula jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt ***T. A-né felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság*** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) ***alperes ellen illetménykülönbözet megfizetése iránt folyamatba tett perében*** a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 2201. május 28. napján kelt 4.M.778/2000/7. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 335.526,- (háromszázharmincsötezer-ötszázhuszonhat) forintot és ennek az összegnek 1998. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20. % késedelmi kamatát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 2.000,- Ft perköltséget.

Döntését azzal indokolta, hogy a felperes besorolása megfelelt a rendfokozatának és annak alapján a járandóságait kifizették. Úgy ítélte meg, hogy az Országos Rendőrfőkapitány mérlegelési jogkörében biztosított magasabb illetményt a szolgálati viszonyban álló tiszti beosztású foglalkoztatottnak, ezért jogosult volt a kifizetés feltételeit is meghatározni. Ennek okán nem ütközik a hátrányos megkülönböztetés tilalmába, hogy az intézkedés csak a hatályba lépéskor szolgálati viszonyban állókra vonatkozott.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, követelését az alperes által készített kimutatás alapján 335.526,- Ft tőkében és annak középarányos időtől 1998. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 % kamatában jelölte meg. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem a besorolását vitatta, hanem azt az illetménykülönbözetet kérte, amely az állománycsoportjától eltérő beosztásba történt kinevezése folytán teljesített szolgálata után részére jár. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy az Országos Rendőrfőkapitány 23/2000. számú intézkedése adminisztratív okokból a felperes tekintetében egy hónapot késett, nem szolgálhat alapul arra, hogy az illetménytől elessen.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes által megjelölt összegszerűséget nem vitatta .

A fellebbezés alapos.

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következők szerint kiegészíti:

A felek egyező előadása és az iratok tartalma alapján azzal, hogy a felperest törzsászlósi besorolásától eltérően 1996. szeptember 1-től 2000. május 31-ig baleseti vizsgálóként tiszti beosztásban foglalkoztatta az alperes.

A másodfokú eljárásban tett felperesi nyilatkozattal, mely szerint az illetmény és egyéb járandóság különbözet, amit az alperes nem fizetett meg, 335.526,- Ft és azzal, hogy az alperes ezt az összeget nem vitatta.

Az így kiegészített tényállás alapján nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a jogi álláspontja, hogy az Országos Rendőrfőkapitány 23/2000. számú 2000. július 3-ai intézkedésének 1. pontjában írt személyi hatály, mely szerint az intézkedés hatályba lépésekor szolgálati viszonyban állók részére lehet csak az ott írtakat kifizetni, irányadó a felperes kereseti kérelme tárgyában. A Hszt. 12. § (1) bekezdés szerint a szolgálati viszonytal kapcsolatos, így az illetmény megfizetésére irányuló igény három év alatt évül el, függetlenül attól, hogy az igényt érvényesítő jogviszonya fennáll-e. A besorolástól eltérő foglalkoztatásra tekintettel a magasabb beosztásban teljesített szolgálata után a felperes a Hszt. 50. § (3) bekezdése, a 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 42. §-ának (2) bekezdése alapján igényelheti az illetménykülönbözetet. Ezért a kereset elbírálásánál a megyei bíróság az Országos Rendőrfőkapitány 23/2000. számú intézkedését figyelmen kívül hagyta.

A kifejtettek tekintettel a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Budapest, 2201. október 17.

dr. Benkő Ottó sk.

megyei bírósági tanácselnök

a tanács elnöke

dr. Somné dr. Billege Margit sk.

megyei bíró, előadó

Mogony Józsefné dr. sk.

megyei bíró, szavazó

